

Frösö SPF:förening möter eftersommaren.

Den 8 Augusti samlades 31 medlemmar för en resa österut för att studera hur man bygger i timmer. Samtidigt med vår resa hade ovädret Hans brutit ut men vi hade tur, regn medan vi satt i Bussen, uppehåll under våra utevistelser, vi såg även lite sol.

Första stopp, Cowboyhuset och Cowboyflotten, bägge väl kända mål för utflykter de senaste åren och väl värda ett besök och väl dokumenterade genom de filmer som sänts på SVT.

Facinerande att höra Dick Bewarp:s berättelse om upprinnelsen till projekten och vad vi kunde se den enorma beslutsamhet som behövdes för att kunna genomföra dem. Det första, själva huset, krävde nog både en viss del naivitet men också väldig viljestyrka för att kunna genomföras. En vanlig människa hade nog efter att ha barkat stockarna varit beredd på att hitta en annan lösning, vilket han också börjat fundera på, alternativ med timmerhus från Lettland eller Dalarna. Men då hade det inte blivit ett Cowboyhus, ett hus timrat i en totalt för oss främmande tradition. Ett hus där hans noggrannhet och uppfinningsförmåga i samklang med de råd han fick via mail från sin mentor i USA har lett till ett både välbyggt och stilfullt hus, väl genomtänkt både utvändigt och invändigt.

Bara spiraltrappan inne är värt ett eget kapitel, att husets storlek delvis fått anpassas efter vad den lilla jordbrukstraktorn orkade lyfta, så intressant berättelse.

Därefter till Cowboyflotten, ett helt annat projekt, ett projekt byggt i samklang med bybefolkningen. Här lärde han sig att ännu bättre känna ortsinnevägnarna och jag skulle tro att även de lärde sig känna varandra bättre. Förr var man beroende av varandra i byarna på ett annat sätt, här blev det lite återgång till detta och där man kunde utnyttja varandras kunskaper för att genomföra projektet. Eftersom det är sista sommaren som Dick visar huset får vi hoppas att Cowboybåten kan leva sitt eget liv genom byandan.

Efter att ha serverats en överdådig Chile con Carne (Cowboykäk) med en fin sallad, bröd kaffe och kaka i föreningshuset reste vi vidare till nästa upplevelse.

Eftersom vi redan innan avfärd förstått att vi på grund av vädret inte skulle kunna göra en båttur så hade vi ordnat med ett besök i Lillsjöhögen och Stavkyrkan. Där möttes vi av Göran Nilsson, Terese Nilsson och Christer Wall. Göran är tillsammans med Göte Falkman upprinnelsen till detta projekt som i många stycken väl kan mäta sig med Cowboykåken, även om man här varit flera som deltagit. En rolig detalj som berör bägge projekten är grundstenarna, i båda fallen, alltså Cowboykåken och Stavkykan, de kommer från samma vägtrumma mellan Mårdsjön och Stugun som rivits och sedan kunnat ge fundament till båda byggnaderna.

Christer Wall, vår guide, var också den som gjort allt smide både inne i kyrkan och utomhus. Den berättelse vi fick oss till livs facinerade hela gruppen, hur 2 personer utan tidigare yrkesverksamhet som snickare, Göran och Göte, kunde komma på idén att bygga en Stavkyrka och sedan dessutom genomföra det, att finna resurser inom byn för att göra det de inte själva kunde, finna sponsorer, få hjälp med ritningsunderlag för bygglov, grävningsarbete, hur man förvandlade en ladugårdsbotten till Kyrkverkstad. Vår guide fick oss att andäktigt lyssna till hur man läst in sig på hur man förr dekorerade kyrkor under 1000-talet då förlagorna kom till, hur man blandade uttryck från Asatron med kristna symboler, hur man studerat byggteknik och hur man utvecklat den för att kyrkan ska bestå och inte ruttna underifrån som tidigare stavkyrkor gjort. Hur man fått tillstånd för en askkyrkogård, hur man nu håller dop, bröllop och begravningar i byn.

Ch Lillsjöhögen har nog fått 3 helgon, S:t Göran, S:t Göte och S:t Christer. Var rädd om er kyrka, den är fantastisk.

Nu hem efter en händelserik dag och en skön bussresa där vi gemensamt applåderade vår chaufför Daniel Sunding för väl utfört arbete.

Text: Lars Gabrielsson

Foto: Majvor Enström

2023-08-08